

grundlag af betænkning nr. 1181/1989 om en lov om fuldbyrdelse af straf mv.

For Grønland findes i kriminallovens § 120, stk. 2, en bestemmelse svarende til straffelovens § 49, stk. 1, og § 74. Efter kriminallovens § 120, stk. 2, fastsætter justitsministeren således nærmere regler om fuldbyrdelse af foranstaltninger efter kriminalloven.

Denne bestemmelse giver efter Justitsministeriets opfattelse den nødvendige hjemmel til – på samme måde som i Danmark – administrativt at fastsætte regler om relevante vilkår om behandling. Justitsministeriet vil derfor tage initiativ til, at der i de administrative regler om fuldbyrdelse af anstaltsophold i Grønland – som for tiden er under revision – optages regler herom. For så vidt angår udstationering fra Anstalten ved Herstedvester vil den dømtes accept af et relevant vilkår om behandling – f.eks. om at fortsætte en påbegyndt medicinsk, kønsdriftsdæmpende behandling – indgå med betydelig vægt i vurderingen af, om udstationering er foreneligt med hensynet til retssikkerheden, jf. det foreslåede § 102, stk. 4, 1. pkt.

Det bemærkes, at det for Grønlands vedkommende på samme måde som i Danmark må overvejes ved lov at fastsætte regler om fuldbyrdelse af idømte sanktioner. Dette spørgsmål indgår i overvejelserne i Den Grønlandske Retsvæsenkommission. Justitsministeriet finder ikke, at der forud for disse mere generelle overvejelser er anledning til ved lov særskilt at regulere adgangen til at fastsætte vilkår om behandling.

3. Tvangsfuldbyrdelse af offentlige krav

3.1. Landsstyremedlemmet for Økonomiske Anliggender har den 3. oktober 1995 i Grønlands Landsting fremsat forslag til landstingslov om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige.

Forslaget til landstingslov er udarbejdet på baggrund af en redegørelse fra Skattedirektoratet om arbejdet på inddrivelsesområdet. Hensigten med forslaget er at forbedre mulighederne for inddrivelse af det offentlige (hjemmestyrets og de grønlandske kommuners) tilgodehaver hos borgere og virksomheder samt at forebygge, at der opstår restancer til det offentlige.

Forslaget omfatter bl.a. regler om, at visse offentlige krav kan tvangsfuldbyrdes, herunder ved lønindeholdelse, regler om indtrædelse (modregning) i skyldners overskydende skat, ægtefællers solidariske hæftelse for husleje, betaling af daginstitutionsplads m.v., regler om betydningen af restancer ved antagelse af private virksomheder til at udføre arbejde eller

levere varer eller tjenesteydelser til det offentlige samt regler om tredjemands oplysningspligt.

3.2. Ifølge hjemmestyreordningen er retsplejen et rigsanliggende.

Det kunne dog overvejes, om der efter hjemmestyreordningen er noget til hinder for, at det ved landstingslov eller landstingsforordning – inden for et sagsområde som efter hjemmestyreloven hører under hjemmestyret – som et accessorium til (dvs. som led i) den materielle regulering fastsætte visse regler af retsplejemæssig karakter, som er nødvendige som led i den materielle regulering.

For at undgå tvivl om hjemmestyrets beføjelser i denne sammenhæng foreslår Justitsministeriet imidlertid, at hjemmestyret ved ændring af den grønlandske retsplejelov udtrykkeligt bemyndiges til at fastsætte de regler, der er indeholdt i forslaget til landstingslov af 3. oktober 1995. Der henvises herom til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2.

3.3. Baggrunden for, at de regler af retsplejemæssig karakter, der foreslås fastsat i landstingsloven, ikke foreslås indarbejdet i den grønlandske retsplejelov, er, at Den Grønlandske Retsvæsenkommission (jf. ovenfor pkt. 2.1.) for tiden overvejer en gennemgribende revision af retsplejeloven, herunder lovens bestemmelser om tvangsfuldbyrdelse.

Justitsministeriet har ikke fundet at burde foretage sådanne ændringer i den grønlandske retsplejelov forud for disse mere generelle overvejelser om bl.a. den fremtidige placering af fogedmyndigheden og af lovgivningskompetencen på tvangsfuldbyrdelsesområdet. På den anden side har Justitsministeriet heller ikke fundet at burde modsætte sig hjemmestyrets forslag, der bl.a. er begrundet i meget store restancer til det offentlige i Grønland.

Hensigten med forslaget er således alene at gøre det muligt for hjemmestyret at foretage nødvendige forbedringer af mulighederne for inddrivelse af offentlige krav og forebyggelse af restancer, indtil der på baggrund af Retsvæsenkommissionens betænkning kan tages endelig stilling til spørgsmålet om den fremtidige regulering vedrørende tvangsfuldbyrdelse i Grønland, herunder om lovgivningskompetencen på området.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser m.v.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for staten af betydning.

Lovforslaget har ingen miljømæssige eller erhvervsøkonomiske konsekvenser.